

KÖZIGAZGATÁSI BIRÓSÁGI DÖNTVÉNYEK ÉS ELVI JELENTŐSÉGŰ HATÁROZATOK.

I.

Erdei közbirtokosok gyűlése az 1898. évi XIX. törvény-cikk 25. §-ában adott hatáskörében valamely biróilag megítélt követelés elengedését az összes birtokosokat kötelező hatálylyal el nem határozhatja, s a közös követelést ajándékozásképen elengedni csakis az összes birtokosok hozzájárulásával lehet.

4915/1904. közig. sz. Ő Felsége a király nevében a magyar királyi közigazgatási bíróság a m.-i közbirtokosság osztatlan tulajdonában levő, közösen használt erdő birtokosainak B. József (huszár) és M. János ellen megítélt követelésének elengedése kérdésében U. vármegye közigazgatás bizottságának 1904. évi márczius hó 9. napján 582. szám alatt hozott határozata ellen a fentebb nevezett adósok által beadott fellebbezést, helyesen panaszt 1904. évi december hó 14. napján tartott nyilvános ülésében az 1898. évi XIX. törvény-cikk 54. szakasza alapján tárgyalás alá vevén, következőleg *ítélt*: A magyar királyi közigazgatási bíróság a panaszt elutasítja. — *Indokok*: A közigazgatási bizottság panaszszal megtámadott határozatával megsemmisítette a közös birtokosok gyűlésének ama határozatát, a melyvel a birtokosság egyik a panaszlók ellen a polgári bíróság által már megítélt követelése elengedtetett. A megítélt követelésnek minden ellenszolgáltatás nélkül való elengedése ajándékozássá minősül: az ilyen ajándékozás pedig a birtokosság gazdasági ügyeinek körébe nem tartozik; következőképen a birtokosok gyűlése az 1898. évi XIX. törvény-cikk 25. §-ában adott hatáskörében az ilyen követelés elengedését az összes birtokosokat kötelező hatálylyal el nem határozhatja, s a közös követelést ajándékozásképen elengedni csakis az összes birtokosok hozzájárulásával lehet. — Midőn tehát a birtokosok gyűlésének a követelés elengedését kimondó határozatát a birtokosok egy része megtámadta: a közigazgatási bizottság azt törvényszerűen semmisítette meg.

II.

A közigazgatási bizottság hatásköre a közigazgatási bizottságnak az 1898. t. cz. II. czimében megszabott hatáskörében hozott minden határozata ellen beadott felebbezésre kiterjed.

1234/k. 1903. sz. *Tárgy*: K. A. a.-falvi közbirtokossági elnök ettől a tisztétől U. vármegye közigazgatási bizottságának erdészeti albizottsága által 1902. évi december hó 4-én 634. szám alatt hozott határozattal elmozdított. Ez ellen a határozat ellen a nevezett közbirtokossági elnök a magyar királyi közigazgatási bírósághoz panaszszal élt, a panasz tárgyában való birói hatáskör ellen azonban az említett erdészeti albizottság az 1896. XXVI. t. cz. 101. §-a értelmében kifogást emelt.

Ítélet : Ő Felsége a király nevében : a magyar királyi közigazgatási bíróság az a-falvi közbirtokosság tulajdonában levő közösen használt erdők közös birtokosai elnökének K. A. elnöki tisztétől elmozdítása tárgyában U. vármegye közigazgatási bizottságának erdészeti albizottsága által 1902. évi december hó 4. napján 634. sz. a. hozott határozat ellen nevezett közbirtokossági elnök által beadott panasz ügyében az erdészeti albizottság részéről a birói hatáskör ellen emelt kifogást 1903. évi augusztus hó 25. napján tartott nyilvános ülésben vizsgálat alá vevén, következő végzést hozott. A m. kir. közigazgatási bíróság U. vármegye közig. bizottságának erdészeti albizottsága részéről a birói hatáskör ellen emelt kifogásnak helyt nem ad s a panaszt a bíróság hatáskörébe tartozónak nyilvánítja. Ennek következtében a bíróság a további eljárást felfüggeszti s az ügyiratokat a m. kir. földmivelési miniszterhez átteszi.

Indokok : Az 1898 : XIX. t.-cz.-nek a közbirtokosságok és a volt urbéresek osztatlan tulajdonában levő közösen használt erdők és kopár területek gazdasági ügyvitelének szabályozásáról szóló 2. czimében helyt foglalható jogorvoslatokról az idézett törvény 54. § a rendelkezik. Ez a szakasz pedig a közigazgatási bizottság határozatai ellen a m. kir. közigazgatási bírósághoz való panaszt, mint jogorvoslatot, minden korlátozás nélkül megengedi. Következésképen az idézett szakasz most említett rendelkezése sem értelmezhető akként, hogy a m. kir. közigazgatási bírósághoz való panaszjognak csakis az 54. §-ban említett közigazgatási bizottsági határozatok ellen, vagyis csupán abban az esetben volna helye, midőn a közigazgatási bíróság már maga is az 54. § értelmében a közös birtokosok gyűlésének határozata vagy a hatósági kiküldött eljárása ellen beadott panasz tárgyában határozott, hanem az idézett szakasz rendelkezésének helyes értelme az, hogy a m. kir. közigazgatási bírósághoz való panaszjog a közigazgatási bizottságnak az idézett törvény 2. czimében megszabott hatáskörében hozott minden határozata ellen megadatott, tehát azokra az esetekre is, midőn a közigazgatási bizottság hatáskörét a 61. §-ban említett albizottság útján gyakorolja. Ugyanezért a közigazgatási bizottságnak a 1898 : XIX. t.-cz. 2. czimében foglalt 42. §-a alapján hozott az a határozata is, a melylyel K. A. közbirtokossági elnök ettől a tisztől elmozdított, a közigazgatási bírósághoz intézett panasszal megtámadható, a miért is a panasz tárgyában való birói hatáskör ellen emelt kifogást el kellett utasítani. Kelt Budapesten, a m. kir. közigazgatási bíróságnak 1903. évi augusztus hó 25. napján tartott üléséből. Wekerle s. k. elnök, Harmos Gábor s. k. előadó.

III.

13147/1904. P. sz. Ha valaki otthon hagyott vadászjegyé, hivatalos felhívásra vadászat közben felmutatni nem képes, a vadászattal azonban azonnal felhagy és vadászjegyét még az nap bemutatja: a jelzett mulasztás nem szolgálhat okul arra, hogy vadászjegye visszavonassék, vagy hogy tőle a következő 3 évre a vadászati jegy kiadása megtagadtassék.

IV.

6724/1904. P. sz. Vadászati jövedéki kihágási esetekben az a három évi idő, a meddig a vadászati jegy elnyerése iránti bejelentés láttamozása megtagadandó, a kiszabott bírság lefizetésének időpontjától számítandó.

